

Regina Lubas

[Sprostowanie]

Pamiętnik Literacki : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej 62/2, 382

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Nie mogę jednak nie zgłosić ważnego sprostowania, jeśli chodzi o interpretację listu do Garczyńskiego z 6 maja 1833 (Wydanie Narodowe, t. 15, s. 64—65). Prof. Weintraub twierdzi, że ów list to woda na jego młyn, albowiem Mickiewicz pisząc o tym, że zrobił interpunkcję troskliwą, jakoby dodaje, że miała przywiązuje wagę do takiej pracowitości, rzadko w życiu dał jej dowody. Takiej interpretacji przeczy kontekst całego listu. Po słowach o zrobieniu troskliwej interpunkcji poeta umieszcza wiele różnych uwag, dotyczących literackiej wartości i języka utworów Garczyńskiego, po czym dodaje:

„Masz wiedzieć, że sam robiłem wszystkie korekty, czego dla własnej poezji nie zdołałem podjąć się. Musisz tedy mi podziękować, bo miała przywiązuje wagę do takiej pracowitości; rzadko w życiu dałem jej dowody”.

Oczywiście więc słowa te nie odnoszą się do interpunkcji, lecz do robienia wszystkich korekt, co było ze strony Mickiewicza prawdziwym heroizmem, jak o tym wiemy z innych świadectw biograficznych. Nie ma najmniejszych podstaw do wniosku, że poeta robiąc korekty własnych utworów nie troszczył się równie gorliwie o ich interpunkcję, jak to pisze prof. Weintraub. *Dixi*.

Konrad Górski

[SPROSTOWANIE]

Szanowna Redakcjo

Uprzejmie komunikuję, iż w sprawozdaniu z Konferencji Teoretycznoliterackiej Młodych Pracowników Nauki w Toruniu, zamieszczonym w nrze 4/1970 „Pamiętnika Literackiego”, zaistniała pomyłka odnośnie do relacji referatu Reginy Lubas.

Referat, który wygłaszałam, wcale nie starał się wykazać, że wiersz poetów Helionu mieści się w poetyce IV systemu, jak to wynika z jego streszczenia, lecz że w tradycyjnym wierszu tych poetów znajdują się wyraźne antecedencje nowszych systemów. Zbliżenia ku tzw. IV systemowi są dostrzegalne tylko w kilku utworach głównego reprezentanta tego koła — Józefa Aleksandra Gałuszki. U tegoż poety dostrzegamy też wiersze stanowiące epizody systemu emocyjnego. Ale ta nowsza poetyka nie jest przywilejem całej twórczości Gałuszki ani innych poetów Helionu. Stanowi tej twórczości pewien wycinek tylko. Obok elementów nowszych poetyk referat poświęcił lwią część miejsca wierszowi tradycyjnemu, który uprawiali poeci tego koła, a więc: sylabizmowi, sylabotonizmowi i tonizmowi. Główna myśl mych wywodów zamknięta została w zdaniu końcowym, które powołuje się na tezę prof. Wyki o niewysokim progu oddzielającym poezję Młodej Polski od poezji okresu międzywojennego.

Za sprostowanie błędnych informacji uprzejmie dziękuję.

Regina Lubas

Kraków, 4 marca 1971